

Vergaderjaar 2007–2008 A

31 454 (R 1860)

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van de Nederlandse Antillen, en het Koninkrijk België inzake luchtvervoer; Brussel, 5 februari 2008

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 23 april 2008

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 7 mei 2008.

De wens dat het verdrag aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 6 juni 2008.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, eerste en tweede lid, en artikel 5, eerste en tweede lid, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen het op 5 februari 2008 te Brussel totstandgekomen verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van de Nederlandse Antillen, en het Koninkrijk België inzake luchtvervoer (Trb. 2008, 29).

Een toelichtende nota bij dit verdrag treft u eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt alleen voor de Nederlandse Antillen gevraagd.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht hogergenoemde stukken op 14 mei 2008 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De minister van Buitenlandse Zaken,
M. J. M. Verhagen

Toelichtende Nota

Het onderhavige verdrag is het resultaat van besprekingen tussen de Nederlands-Antilliaanse en de Belgische luchtvaartautoriteiten. Aanleiding voor die besprekingen was de belangstelling aan Belgische zijde om op basis van een verdrag vluchten uit te voeren naar de Nederlandse Antillen.

Het verdrag regelt de luchtvaartrelatie tussen de Nederlandse Antillen en België. De luchtvaartrelatie tussen Aruba en België is vastgelegd in de op 21 november 1991 te Brussel totstandgekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België inzake het luchtvervoer tussen Aruba en België (Trb. 1991, 184).

In artikel 2 worden de rechten aangegeven die in het kader van dit luchtvaartverdrag worden verleend, te weten het recht van overvlucht en technische landing, het recht om van, naar en via de wederzijdse grondgebieden geregelde luchtdiensten te onderhouden, alsmede het recht om via het grondgebied naar een aantal verder gelegen bestemmingen te vliegen in overeenstemming met de routetabel bij het verdrag. Voor het uitvoeren van de luchtdiensten wordt in artikel 3 de aanwijzing voorzien van één of meer luchtvaartmaatschappijen per land en het recht om die aanwijzing in te trekken of te wijzigen.

De artikelen 7 en 8 bevatten bepalingen met betrekking tot de luchtvaartveiligheid. Hierin zijn een procedure en een aanpak geregeld indien een van de Verdragsluitende Partijen twijfels heeft over de wijze waarop de veiligheidsstandaard door de andere partij wordt nageleefd en gecontroleerd. Bij gereede twijfel kunnen consultaties plaatsvinden. Indien maatregelen uitblijven, biedt de veiligheidsbepaling de mogelijkheid om de vluchtuitvoering door de luchtvaartmaatschappijen van en naar elkaars grondgebied op te schorten danwel te staken. Verder wordt er verwezen naar de door de Internationale Organisatie voor Burgerluchtvaart vastgestelde veiligheidsbepalingen, die voor zover van toepassing bij de wederzijdse luchtvaartbetrekkingen tussen België en de Nederlandse Antillen in acht moeten worden genomen.

Artikel 11 heeft betrekking op de wederzijdse vrijstelling van douanerechten, inspectiekosten of andere heffingen en belastingen.

Ingevolge artikel 13 kunnen de aangewezen luchtvaartmaatschappijen op ieder punt dat bij het uitvoeren van een bepaalde vlucht aangedaan wordt, van vliegtuigtype wisselen. Het tweede lid bevat de verplichting voor de aangewezen luchtvaartmaatschappijen om bij een «code-sharing» met een luchtvaartmaatschappij van een ander land, het reizend publiek hierover duidelijk te informeren.

Met betrekking tot de tarieven voor het luchtvervoer wordt in artikel 14 de concurrentie tussen de aangewezen luchtvaartmaatschappijen bevorderd door de rol van de overheid terzake terug te dringen. Hierdoor worden de maatschappijen in staat gesteld hun diensten tegen zo laag mogelijke tarieven aan het publiek aan te bieden. Overigens dienen de lidstaten van de Europese Unie bij onderhandelingen over een luchtvaartverdrag rekening te houden met Europese afspraken (zie Verordening nr. 847/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake de onderhandelingen over en de uitvoering van overeenkomsten inzake luchtdiensten tussen lidstaten en derde landen; PbEU L 157, rectificatie in PbEU L 195) en is een lidstaat, in casu België, met het oog op de exclusieve bevoegdheden van de Europese Unie verplicht standaardbepalingen in het luchtvaartverdrag op te nemen.

Dergelijke standaardbepalingen zijn in dit verdrag artikel 4, eerste lid, onder a, artikel 5, eerste lid, onder d, met betrekking tot (intrekking of wijziging van) de aanwijzing van luchtvaartmaatschappijen tot het

uitvoeren van luchtdiensten, en artikel 10 met betrekking tot de luchthavenhandelingen op de grond.

Het verdrag bevat in artikel 19 een regeling om geschillen via arbitrage te beslechten. Voor het overige bevat het verdrag de op luchtvaartgebied gebruikelijke bepalingen.

De bijlage bij het verdrag bevat een routetabel die uitgaat van een meervoudige aanwijzing. Voor wat betreft de uitoefening van derde en vierde vrijheidsrechten zijn er geen beperkingen opgenomen ten aanzien van de frequentie en de capaciteit. In dit kader hebben de aangewezen luchtvaartmaatschappijen de mogelijkheid om «code-sharing»-overeenkomsten aan te gaan met maatschappijen van andere landen die eveneens derde en vierde vrijheidsrechten kunnen uitoefenen. Voor de uitoefening van de vijfde vrijheidsrechten is overeenstemming nodig tussen de luchtvaartautoriteiten van de Nederlandse Antillen en België.

De bijlage, die een integrerend onderdeel van het verdrag vormt, is, voor zover het de routes betreft, aan te merken als zijnde van uitvoerende aard. Verdragen tot wijziging van de bijlage voor wat betreft de routes behoeven op grond van artikel 7, onderdeel f, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen geen parlementaire goedkeuring, tenzij de Staten-Generaal zich thans het recht tot goedkeuring terzake voorbehouden.

Het verdrag zal voor wat betreft het Koninkrijk, zoals gezegd, alleen voor de Nederlandse Antillen gelden.

De minister van Buitenlandse Zaken,
M. J. M. Verhagen